

תרגיל אמנות

הוד שבגבורה

יזכרות:
האמנה האלוניות
תלשם

מתוך השבר מגיע האור ובוקעת המנצ'נה היהודית
שגם הכאי החיצון שפעמים נשבר או מתכה
לא יכול אה למנצ'נה ולשלהבת האור.

הניגון היהודי

יזרות:
בית ארבלסי
ויסל אנקוט

לציון: פיסול חילמי

כודו וזכורתו של עם ישראל אינו אלא בפיו, גם בשנות הצעם
יהודים לא פסקו למהתפאל והאירו רגעים קשיים וסופניים ביותר
ברגעי תפילה נשאים.

אורה של תפילה

לציון: טכניקה למעורבות

יזכרות:
אפרת חזן
ויפה שלון

ביום שיביןו נאלמני החיים כי הסקיק והחרקים בחלונות חייהם הם אינם-
אלה קליפה הלהווה את חיצם החיים עולם אזי יהפכו לאזונים
לקבאי שירות לושלם למסע הפיבוד סו החיים.

יונה בקן תיל

יזרת:
אסתר מנצלבאום

לציום: פיסול - חילרי, עיבוד - חוט תיל

הברית האיתנה בין היהודי לקונו "ואשבור עליך ואראך לעד" בלתי ניתנת ובלתי ניתנת
את הקשר והברית הזו ניסיתי להציל,
הסלטים והמוטבים הסובבים אותנו היהודים הנתפשים בכל צור של האלה.
ודווקא את דו"ח הנצח בצכותה.

בדמיון חיי

למיומ: פיסול נייר

בשואה הצטיין סבי, שמואל סמואל קאמני, בגבורתו הפיזית במלחמתו ברצח האנוש נגד הנאצים על כך ישיבו אותות הגבורה
 הרבות שקיבל וזרמתו הגבוהה למרות היעדר יהודי.
 למרות היעדר קומאניסט נראה היה גאה ביהדותו ואחזק לא הסתיר אותה, ולא את בנויה ציון נרות שבת וצום ביום הכיפורים.
 כשציינתו חלק מהמצוות ששיטרו את חיבתו השמחתו מצויה צמחנות צמח למן צו. . אות הגבורה הנצחית שקיבל סבי
 (שגורב ימיו של התשובה שאלה) הינה עשרות צאצאים החולקים בצדק הי.

אות גבורה לנצח

מציון: רישום

העבודה בעקבות סיפור שקראנו ומאוז התחברנו על מסע יהודים בגיטא בלאגות.
עמנו היהודים וראו כי השבת קרבה. עמנו צפופים צוויים וסדופים וניסו לקבל את פני השבת.
היו ביניהם גם כאלו שלא יצאו שבת מהי ולא שמרו עליה מעולם
אלא גם הם עמנו והוציאו נשמתם בשירת "לכה צווי אקראת כלה"...

לכה דודי

יזכורת:
טובה מאוד
ולאיש סולאן

לציון: רישום אקוורל

ברך חיויו של האצטק האורכבת לאין ספור מהמורות תלאות
ושקי שקים אורז הוא בצרכו האל נוצרת
והאורז בחבל האלונה יראה אור ונוחם
ואקושר הוא תלמיז גם כי יאק ביטא בלאות
יאר עאיו אור האורות של האלת.

הישרדות

לדיוק: פיסול בטניקה למורבת

יזרות:
אלישבע שרני
אילה אברק
ואילה קוסמן

בשבועה זו ניסינו להביע את סוג הקיום והצמיחה של עם ישראל.
הסמלים והאמוטבים הטבועים בעץ החיים, שופר, סיביר, עץ חיים היא אגודציקים בה.

עץ החיים

יזרות:
רות הנרטיקה בהן
וגילי הרץ

לפיוס: פיסול נייר

במגזרת זו ניסיתי להביע את היעוץ והתקווה של העם לשורר.
ואת הייחוציות של שמירת הערכים היחוציים והיהוציים של עם ישראל.
תוך שימוש בטכניקה יהוצית מסורתית עם לוטיבים יהוציים האמלטים את השואה.

מגזרת Jewish

לבוים: מגזרת נייר

הגבורה בשנות השואה לא הייתה צווקא על ידו למעשים הירואים אלא במעשים קטנים,
אך לא פשוטים של קיום מצוות בין אדם לאדם ובין אדם לחברו
בתנאים יחד אנושים בצרף אלא חזרה.

פכים קטנים

יזכרות:
לרוח ציוטל
וחני כהן

לציוטל: אקריליק על בד

כשקראנו את הסיפורים וראינו את התמונות לא יבאנו שלא אנסות אהבים
את ההוצה להגבורת האדם הנסות ואשלמה על צלם אנוש. בתקופת הקושי והכאבה.
עצב בלמה שניתן אדת אילוב עוצ רגע של יאבות. של תום.

עלם אנוש

לציון: חילום עיפרון

על סיפור מתוך "הריח שבגברה על הצרקון" נכתב שיר אודות קובוס -
ואז יהוצי צעיר שאילמו לא ויתרה על חינוכו כיאז יהוצי עז יולמו האחרון וכשהשיגה עבורו תפוח
ברשה כי יחציר אה חציה, למחרת נתנה חציה ובקשה את המחצית למנוי.
עז כי אלמז וכבר נתן למחצית את שלמינית התפוח היותר.
התפוחים מונחים על סלע גבוה ומכובד זהו לא סתם תפוח אמאלי,
וכא שתפוח קטן כק גדל ערכו. תפוח שווה זהב לא במובן הפיזי והרעב ששרר אלא כמבורחה
שא אם יהוציה שלא חציה למחציתה כאם לחך ולהאיר לבנה הפעוט את תפקידו בעולמו.

תפוח של זהב

לציון: תפוח - פיסול חילתר ע"י סלענים

הגבורה בעיני היא - על רקע השקיעה הפזיזת היתה צאיזה רוחנית חזשה
שלא אלוו שאספו כוחות לאחד כל שנות הצעם ,
בנו לשפחות, קהילות , ישיבות וערים בארץ ישראל ובצמח ישראל.

עם ישראל חי

לביום: צילום

יזרת:
שבה רבקה
אוינסון

בשנינו טביעת אצבע זהו דימוי האסמא אינצובואל ויחוד.
אבל אצב ישנה טביעת אצבע הייחודית רק או.
כך אצב היהודי גבורתו וייחודיותו בקריאה שלא פוסחת
על אף יהודי בצלמים טובים כמו בצלמים קשים.
שמה ישראל הי אלוקינו הי אחד.

טביעת אצבע

לציון: רישום וסימון גרפי

פיסאטי כפולמוי ארתהליק לא העם היהודי. השופר מוצבר אנו עוזב מעקיצת יצחק עב אבאולה.
הוא מתחיל בפיה צרה שהולכת ומתרחבת וגם קולו כצחקה.
בעבודה זו ניסיתי אצמות אנשים רצונות ואלמנה גדולה. צוהי עקיצה מסוג אחר
שאת הכוחות אליה ינקו עם ישראל עוזב מבורתו לא אברהם אבינו בעקיצה יצחק.

תקיעה, שברים, תרועה

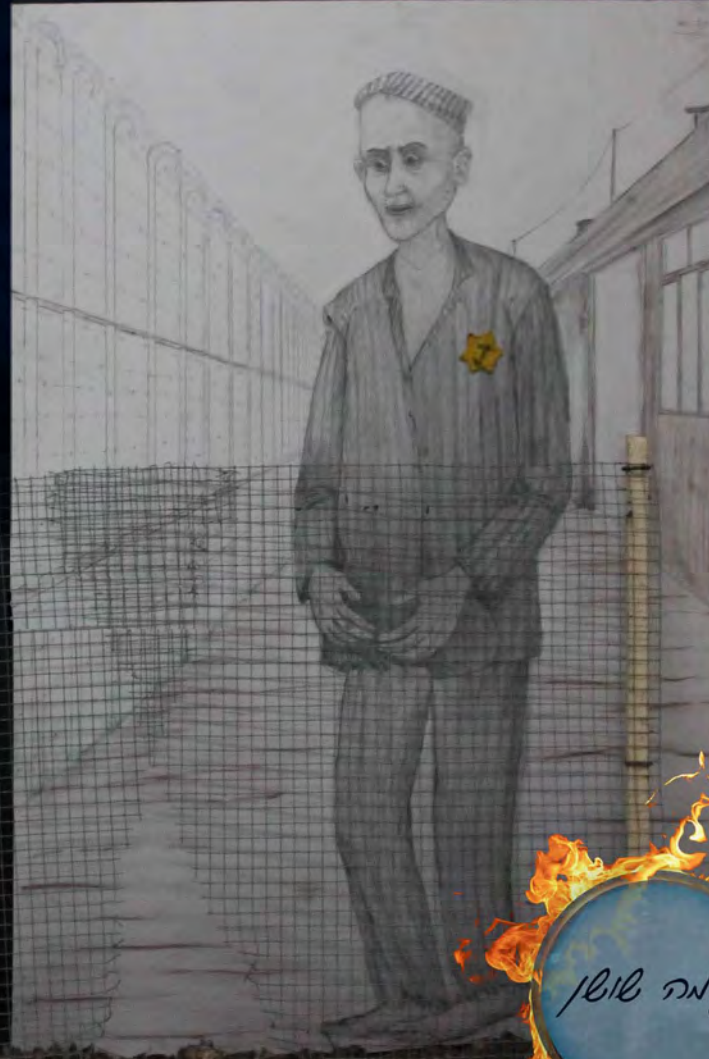
לציון: פיסול בחוט קויל

יוזרת:
רבקי חולנברג

בשבועה זו ניסיתי לתאר סיפור אחד מיני אלף על זמירות הוצא אשר ניסו להשמיד
רעבונם הרחוקי יותר לרעבונם הגלמי סיפורים אלו מעיבים על כל מה הרחוק גברה
על כל צורך קיומי ונותנים לנו באנשים מהו מימד אמתו של אדם.

תפוחי אדמה

תודה ליוצרות:

רבקי קליינר
בתיה צבורין
שרה רבקה מנצ'אסון
רבקי רוזנברג
ציפי ציון
נסיה צצוש
פרי כהן

שרה מויאל
אסתי מנצ'אבאום
נעמה שושן
רות טרבלסי
יעל אצנקוט
רות הנרייטה כהן
רותי פישר
אפרת חזן

טובה מלמז
מליא סלומון
מרים צויטל
חני כהן
יפה שושן
אלישבע שרזני
איליה אברק
איליה קוסמן

